

Evangelhia zilei de sâmbătă: A ne îndrepta către Cristos, izvorul nesecat de viață

Comentariu la Evangelhia zilei de sâmbătă din a 7-a săptămână de Paști. „Mai sunt multe alte lucruri pe care le-a făcut Isus”. A pătrunde adânc în persoana lui Isus Cristos, până când El devine centrul vieții noastre, este o lucrare plină de bucurie pentru orice creștin.

Evangelhie (In 21,20-25)

În acel timp, întorcându-se, Petru l-a văzut venind din urmă pe discipolul pe care-l iubea Isus, care în timpul cinei se aplecase pe pieptul lui și îi spusese: „Doamne, cine este cel care te va trăda?”

Așadar, văzându-l pe acesta, Petru i-a spus: „Doamne, dar acesta?”

Isus i-a zis: „Dacă vreau ca acesta să rămână până când voi veni, ce te privește? Tu urmează-mă!”

Astfel a ieșit vorba printre frați că discipolul acela nu va muri. Dar Isus nu-i spusese că nu va muri, ci: „Dacă vreau ca acesta să rămână până când voi veni, ce te privește?”

Acesta este discipolul care dă mărturie despre acestea și le-a scris, iar noi știm că mărturia lui este adevărată.

Mai sunt multe alte lucruri pe care le-a făcut Isus. Dacă acestea s-ar scrie

una câte una, cred că nici lumea întreagă nu ar cuprinde cărțile scrise.

Comentariu la Evanghelia

După ce ieri am contemplat figura Sfântului Petru și cum Domnul l-a întărit în misiunea de a păstori oile Sale (cf. In 21,17), în continuitate cu acest pasaj, Biserica ne invită astăzi să medităm asupra ultimelor versete din Evanghelia după Ioan.

Pentru că, la întrebarea Sfântului Petru despre ce va fi cu Ioan, Isus îi răspunde într-un mod oarecum enigmatic (vv. 21-22). Însuși discipolul și evanghelistul va aduce mai multă lumină asupra acestor cuvinte ale Domnului, explicându-le sensul (v. 23).

Totuși, astăzi ne concentrăm asupra celor două ultime versete ale Evangheliei: asupra modului în care apelăm la mărturia autorului său însuși, „discipolul pe care îl iubea Isus” (v. 20), ca garanție că ceea ce este scris în Evanghelie este adevărat.

Sfântul Ioan a scris Evanghelia sa, inspirat de Duhul Sfânt, pentru a întări credința noastră în Isus Cristos, în ceea ce a făcut și în ceea ce ne-a învățat.

Exact această aprofundare a Persoanei lui Isus Cristos, până a-L lăsa să devină centrul vieții noastre, este ceea ce ne invita Mons. Fernando Ocáriz în prima sa scrisoare pastorală^[1], după ce a fost ales prelat al Opus Dei. Această relație tot mai profundă cu Isus Cristos va fi întotdeauna o sursă nesecată pentru viața interioară a oamenilor din toate timpurile.

Așa o exprima Sfântul Paul al VI-lea:
„Când începi să-L cunoști pe Isus
Cristos, nu-L mai poți părăsi.
Întotdeauna mai rămâne ceva de
descoperit, ceva de rostit; El rămâne
lucrul cel mai important. Sfântul
Ioan Evanghelistul își încheie
Evanghelia tocmai în acest fel (In
21,25). Atât de bogată este comoara
celor ce țin de Cristos, atât de adâncă
este cunoașterea la care suntem
chemați și pe care suntem datori să o
căutăm (...), atât de multă lumină,
putere, bucurie și dorință izvorăsc
din El, iar experiența și viața care ne
vin de la El sunt atât de reale, încât
pare nepotrivit, nefiresc, lipsit de
respect să încheiem reflecția pe care
întruparea Sa, prezența Sa în istorie,
în cultură și, ipotetic — dar și în mod
concret —, legătura Sa vie cu propria
noastră conștiință o impun, în mod
sincer”^[2].
—

[1] Cfr. F. Ocáriz, Scrisoare pastorală, 14-II-2017, nr. 8.

[2] Sfântul Paul al VI-lea, *Audiență generală*, 20-II-1974

Pablo Erdozáin // Will Turner -
Unsplash

pdf | document generat automat din
[https://dev.opusdei.org/ro-ro/gospel/
evanghelia-zilei-de-sambata-a-ne-
indrepta-catre-cristos-izvorul-nesecat-
de-viata/](https://dev.opusdei.org/ro-ro/gospel/evanghelia-zilei-de-sambata-a-ne-indrepta-catre-cristos-izvorul-nesecat-de-viata/) (15.08.2025)